

orzeczenie przed sprostowaniem

Sygn. akt II Ca 594/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki
----------------	-----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa (...) w B.

przeciwko (...) w S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie

z dnia 30 czerwca 2016 roku, sygn. akt I C 679/15^{upr}

1. prostuje omyłkę pisarską w wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 30 czerwca 2016 roku w ten sposób, że błędnie wpisane nazwisko pozwanego (...) zastępuje właściwym (...),
2. oddala apelację,
3. zasądza od pozwanego (...) w S. na rzecz (...) w B. kwotę 1200 (tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Arkadiusz Lisiecki

orzeczenie po sprostowaniu

Sygn. akt II Ca 594/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki
----------------	-----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa (...) w B.

przeciwko (...) w S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie

z dnia 30 czerwca 2016 roku, sygn. akt I C 679/15^{upr}

1. prostuje omyłkę pisarską w wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 30 czerwca 2016 roku w ten sposób, że błędnie wpisane nazwisko pozwanego (...) zastępuje właściwym (...),

2. oddala apelację,

3. zasądza od pozwanego (...) w S. na rzecz (...) w B. kwotę 1200 (tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt II Ca 594/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Bełchatowie zasądził od pozwanego (...) w S. na rzecz (...) w B. kwotę 7380 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27.06.2015 r. oraz kwotę 1450 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Przytoczony wyrok został wydany na podstawie ustaleń faktycznych i rozważań prawych szczegółowo wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

Pełnomocnik pozwanego zaskarżył apelacją w/w wyrok w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I.naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na rozstrzygnięcie:

1. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i dokonanie tej oceny w sposób sprzeczny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego oraz uznanie za udowodnione okoliczności, co do których powód nie przedstawił wystarczających dowodów, a w konsekwencji:

-uznanie, iż zgodnym zamiarem stron było udzielenie przez pozwanego gwarancji na okres 5 lat na docieplenie budynku, remont balkonów i wymianę okien oraz na okres 3 lat na pozostałe prace - wyłącznie w oparciu o brzmienie umowy nr (...) r. z dnia 11.09.2008 r. oraz treść (...), podczas gdy z oferty, protokołu uzgodnień z dnia

05.08.2008r. oraz protokołu z końcowego odbioru robót wynikały inne okresy gwarancji;

-pominięcie, iż oferta (...) stanowi załącznik do umowy, zaś integralną część (...) stanowią oferta (...) oraz protokół z uzgodnień sporządzony dnia

05.08.2008r., w którym to dniu nastąpiło przyjęcie oferty pozwanego bez zastrzeżeń;

-nierozważenie przez Sąd I instancji przyczyn, dla których powód nie przedstawił protokołu z uzgodnień z dnia

05.08.2008r. Twierdzenia powoda, iż nie posiada załącznika stanowiącego integralną część (...) świadczy albo o tym, iż z dokumentu tego wynikały okoliczności niekorzystne dla powoda, albo o braku profesjonalizmu powoda i jego niedbalstwie. W ocenie pozwanego okoliczności te powinny być brane pod uwagę przy ocenie, czy do zawarcia umowy doszło na warunkach wynikających z oferty złożonej przez pozwanego, czy też oferta ta uległa modyfikacji, jak również, czy umowa nr (...) została sporządzona niezgodnie z ofertą i ustaleniami co do treści umowy poczynionymi w dniu 05.08.2008 r.;

- nierozważenie przez Sąd I instancji wzajemnej relacji dokumentów w postaci protokołu uzgodnień oraz uchwały, która stanowi jedynie jednostronną czynność(...) oraz wpływu tych dokumentów na ostateczną treść stosunku prawnego łączącego strony.

II. naruszenie przepisów prawa materialnego:

1. art. 65 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 70 § 1 k.c. poprzez ich niezastosowanie i w konsekwencji:

-uznanie, iż umowa została zawarta na warunkach przewidzianych w umowie nr (...) r. z dnia

11.09.2008r., podczas gdy do zawarcia umowy doszło w momencie przyjęcia przez powoda oferty bez żadnych zastrzeżeń, co potwierdzał protokół z uzgodnień z dnia

05.08.2008r.,

-nieuwzględnienie, iż umowa nr (...) r. mogła stanowić jedynie potwierdzenie uzgodnionych warunków na piśmie, zatem treść umowy niezgodna z ofertą oraz protokołem uzgodnień nie modyfikuje treści stosunku prawnego łączącego strony, zwłaszcza że umowa została spisana na podstawie (...), która jest jednostronną czynnością Wspólnoty i nie została pozwanemu okazana w momencie podpisywania umowy;

- oparcie się wyłącznie na literalnym brzmieniu umowy i uznanie, że jej postanowienia są jednoznaczne i brak jest podstaw do nadawania im innego znaczenia, podczas gdy okoliczności sprawy (oferta z dnia 04.08.2008 r. stanowiąca załącznik do umowy nr (...) r., zeznania pozwanego w zakresie, w jakim wskazał, iż na podobne zakresy robót udzielał gwarancji na okres 5 lat na docieplenia oraz 3 lat na pozostałe prace, zeznania świadka L. Z., rozbieżności w protokole odbioru robót oraz nieprzedstawienie przez powoda protokołu z uzgodnień) wskazują na odmienny zamiar stron i cel umowy, aniżeli wynika to z jej literalnego brzmienia;

-uznanie przez Sąd, iż na gruncie przedmiotowej sprawy trudno przyjąć, że (...) miało zamiar umówić się na 3-letnią gwarancję na remont balkonów, skoro wyraźnie w umowie oraz uchwale (...)wskazano, iż okres ten wynosi 5 lat, co narusza przepis art. 65 § 1 i 2 k.c., albowiem zgodny zamiar i cel umowy należy badać ex antę. Sąd zdaje się nie dopuszczać myśli, iż do zawarcia umowy doszło w momencie przyjęcia oferty bez zastrzeżeń, a umowa nr (...) miała stanowić jedynie potwierdzenie warunków określonych w ofercie.

Wskazując na powyższe wnosił o:

1.zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi I Instancji;

2.zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych;

3.na podstawie art. 382 k.p.c. w zw. z art. 241 k.p.c. znoszę o uzupełnienie materiału dowodowego poprzez dopuszczenie dowodu z dokumentów w postaci umów zawieranych przez pozwanego ze wspólnotami mieszkaniowymi zarządzanymi przez (...). na okoliczność, iż pozwany na podobne zakresy robót udzielał gwarancji na docieplenia na okres 5 lat, zaś na pozostałe prace na okres 3 lat:

-umowa nr (...) r. z dnia 07.07.2008 r.,

-umowa nr (...) z dnia 9.02.2009 r.,

- umowa nr (...) r. z dnia 20.09.2010 r.,

-umowa nr (...) z dnia 17.11.2010 r.,

-umowa nr (...) z dnia 02.12.2010 r.,

-umowa nr (...) z dnia 18.06.2012 r.

Pełnomocnik powoda w odpowiedzi na apelację wnosił o jej oddalenie i zasądzenie kosztów procesu za instancją odwoławczą.

Sprawa niniejsza rozpatrywana jest w trybie przepisów normujących postępowanie uproszczone – Księga pierwsza, dział szósty kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje: apelacja nie jest uzasadniona i skutkiem powyższego nie może odnieść zamierzonego skutku.

Nie ma racji pełnomocnik pozwanego, kiedy podnosi zarzut naruszenia przez Sąd I instancji przepisów prawa procesowego tj. art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 232 k.p.c. wręcz przeciwnie ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy są prawidłowe, albowiem znajdują oparcie w dowodzie z dokumentów tj. umowie o roboty budowlane numer (...) z dnia 11.09.2008 r. Zawarcie w/w umowy było konsekwencją wykonania uchwały z dnia 13.08.2008 r., numer (...), a podjętej przez (...).

Jak wynika z treści w/w umowy, a konkretnie z jej § 8 pkt 1, to zgodnie ustalono, że wykonawca udziela gwarancji i rękojmi na okres 5 lat na ocieplenie budynku, remont balkonów i wymianę okien, natomiast okres 3 lat na pozostałe prace. Terminy wskazane w w/w umowie rozpoczynają swój bieg od daty podpisania protokołu końcowego odbioru przedmiotu umowy. Takie sam postanowienia legły u podstaw w/w uchwały numer (...) (...) tj. 5 lat na docieplenie budynku i remont balkonów oraz 3 lata na pozostałe prace. Dodatkowo podkreślić musi Sąd II instancji, że także w protokole końcowym odbioru robót w jego pkt 11 pod wydrukowanym tekstem odręcznie dopisano: remont balkonów gwarancja – 5 lat i na ocieplenie, 3 lata na pozostałe prace patrz k. 85.

W tym miejscu podnieść należy, że umowa pomiędzy stronami zostaje zawarta dopiero z chwilą jej podpisania przez osoby reprezentujące strony.

Nie ma racji autor apelacji kiedy twierdzi, iż w niniejszej sprawie należy również badać treść złożonej oferty przez pozwanego oraz treść warunków gwarancyjnych jakie pozwany wynegocjował w innych umowach, które zawarł z innymi inwestorami.

Zawarty zatem w apelacji wniosek dowodowy nie mógł w ocenie Sądu Okręgowego być uwzględniony. Stosownie do treści art. 505¹¹ k.p.c. sąd drugiej instancji nie przeprowadza postępowania dowodowego z wyjątkiem dowodu z dokumentów. Jednakże dowodu z dokumentów nie przeprowadza się jeżeli z tego środka dowodowe go strona

mogła skorzystać przed sądem pierwszej instancji. Oferowany w apelacji dowód nie jest dowodem, z którego strona pozwana nie mogła skorzystać w postępowaniu przed Sądem Rejonowym. W tym stanie rzeczy w/w dowód nie mógł być przeprowadzony.

Nie może odnieść skutku także drugi z zarzutów apelacji, a mianowicie naruszenia przez Sąd I instancji przepisów prawa materialnego.

Zasadnie podniósł Sąd Rejonowy, że sporna umowa jest wyjątkowo czytelna i przejrzysta, zaś zawarte w niej postanowienia zapisane zostały w sposób jednoznaczny. Brak zatem jest podstaw by odwoływać się do innych wykładni, aniżeli wykładnia językowa.

Trafnie w odpowiedzi na apelację strona powodowa odwołuje się do uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego z dnia 31.03.2016 r., w sprawie IV CNP 27/15, że podstawę wykładni oświadczeń woli mających formę pisemną, stanowi tekst dokumentu, w którym ujęto oświadczenie woli. Uwzględnieniu podlegają także okoliczności, w jakich oświadczenie woli zostało złożone, oraz cel oświadczenia woli wskazany w tekście bądź możliwy do ustalenia na podstawie postanowień umowy. Mimo, że argumenty językowe w świetle art. 65 § 2 k.c. nie mają decydującego znaczenia, to prawidłowa wykładnia umowy nie może prowadzić do stwierdzeń sprzecznych z jej treścią. Należy mieć także na uwadze to, że wykładnia oświadczenia woli służy jedynie uściśleniu użytych pojęć, nie zaś uzupełnieniu dostrzeżonych po złożeniu oświadczenia woli braków, czy zmianie sensu użytych określeń i zwrotów.

Stanowisko strony pozwanej prezentowane przed Sądem I instancji, a także w apelacji jest oczywiście sprzeczne z treścią postanowienia umowy ujętym w jej § 8 i nie może być z uwagi na w/w rozważania zaakceptowane przez Sąd II instancji. Dodatkowo podnieść należy, na co zwrócił także uwagę Sąd I instancji w swych pisemnych motywach, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia ze stroną pozwaną, która prowadzi zawodowo działalność gospodarczą. Prowadzenie zaś działalności profesjonalnej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do skrupulatności osoby, która ją prowadzi. W obrocie gospodarczym zwraca się szczególną uwagę co do wymogów jakie są stawiane zawieranej umową. Badanie zaś zgodnego zamiaru stron, które są profesjonalistami, odmiennie od postanowień tekstu pisemnego umowy, godziłoby w pewność obrotu.

Zdaniem Sądu II instancji w sprawie niniejszej, z uwagi na brak przesłanek w nim zawartych nie może mieć zastosowania także przepis art. 70 § 1 k.c. Powyższa kwestia została szczegółowo omówiona wyżej oraz wyjaśniona także w uzasadnieniu Sądu I instancji. Z tego powodu nie ma podstaw by kwestię powyższą ponownie uzasadniać

Faktem w sprawie niespornym jest, że strona pozwana nie usunęła w zakreślonym jej terminie usterek, które powstały w terminie objętym gwarancją. Wobec powyższego powód zasadnie dochodzi zwrotu kosztów jakie poniósł z uwagi na zastępcze ich usunięcie.

Zarzuty apelacji z powodów przedstawionych wyżej nie są trafne i dlatego apelację należało na podstawie art. 385 k.p.c. oddalić. Stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik postępowania apelacyjnego tj. na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. orzeczono o kosztach procesu. Wynagrodzenie pełnomocnika powoda określono na podstawie § 2 pkt 4 w związku z § 10 ust 1 pkt 1 i § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804).

Arkadiusz Lisiecki